Torsdag den 2. februar 2023

P9_TA(2023)0022

Anmodning om ophævelse af Nicolas Bays immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 2. februar 2023 om anmodning om ophævelse af Nicolas Bays immunitet (2022/2054(IMM))

(2023/C 267/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodningen fra anklagemyndigheden ved appeldomstolen i Rouen om ophævelse af Nicolas Bays immunitet af 18. november 2021 og fremsendt ved skrivelse af 16. maj 2022 fra det franske justitsministerium inden for rammerne af en indledende undersøgelse, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 8. juni 2022,

— der har hørt Nicolas Bay, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,

— der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

— der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 [1],

— der henviser til artikel 26 i Den Franske Republiks forfatning som ændret ved forfatningslov nr. 95-880 af 4. august 1995,

— der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0015/2023),

A. der henviser til, at anklagemyndigheden ved appeldomstolen i Rouen (Normandiet, Frankrig) anmodede om ophævelse af Nicolas Bays immunitet, medlem af Europa-Parlamentet for Frankrig, med henblik på at foretage en indledende efterforskning i forbindelse med anklager om påstået tilskyndelse til had eller vold på grund af oprindelse, etnicitet, nationalitet, race eller religion ved ord, tekst, billede eller elektronisk offentlig kommunikation;

B. der henviser til, at Nicolas Bay den 5. maj 2021 offentliggjorde en video på sin Twitter-konto og på Facebook, der var filmet foran byggepladsen, hvor moskéen i Guinchainville (Normandiet, Frankrig) er under opførelse, og som angiveligt indeholder påstande, der knytter opførelsen af moskeer sammen med udbredelsen af politisk islam på fransk område og udførelsen af terrorhandlinger; der henviser til, at han i videoen navnlig henviste til mordet på en bosiddende i Évreux som bevis for kriminalitet og terrorisme; der henviser til, at videoen forblev på de sociale medier over tid og gav anledning til hadefulde kommentarer fra læserne, der var ledsaget af opfordringer til udryddelse af alle tilhængere af islam, både på Facebook og Twitter;

C. der henviser til, at det seneste valg til regionalrådet i Normandiet blev afholdt den 20. juni 2021; der henviser til, at Nicolas Bay på det tidspunkt, hvor bemærkningerne i videoen blev optaget, var kandidat til dette regionalvalg; der henviser til, at videoen blev optaget i Nicolas Bays valgkreds;

D. der henviser til, at Nicolas Bay af de kompetente politimyndigheder blev indbudt til at forklare sig den 6. september 2021, og at han ikke mødte op uden at give en begrundelse herfor; der henviser til, at der blev sendt endnu en indbydelse til ham til at afgive forklaring den 29. september 2021, og at Nicolas Bay den 21. september 2021 ved skrivelse underrettede politimyndighederne om, at han nægtede at møde op og påberåbte sig sin parlamentariske immunitet;

---

[1] Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Torsdag den 2. februar 2023

E. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget« ([2]);

F. der henviser til, at de påståede lovovertrædelser ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser fra Nicolas Bay under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, og i stedet vedrører aktiviteter af regional karakter;

G. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;

H. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;

I. der henviser til, at artikel 26 i den franske forfatning fastsætter, at parlamentsmedlemmer ikke kan retsforfølges, efterforskes, anholdes, tilbageholdes eller stilles for en domstol for meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres officielle hverv, og at intet medlem af parlamentet må anholdes for en forbrydelse eller underkastes nogen anden frihedsberøvende eller delvis frihedsberøvende foranstaltning uden tilladelse fra parlamentet;

J. der henviser til, at Parlamentet i denne sag ikke har fundet noget bevis på fumus persecutionis, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at hensigten bag retssagen kan være at skade et medlems politiske virksomhed og dermed Europa-Parlamentet;

1. vedtager at ophæve Nicolas Bays immunitet;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Den Franske Republiks kompetente myndigheder og Nicolas Bay.

([2]) Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.